

Maamme

Vårt land

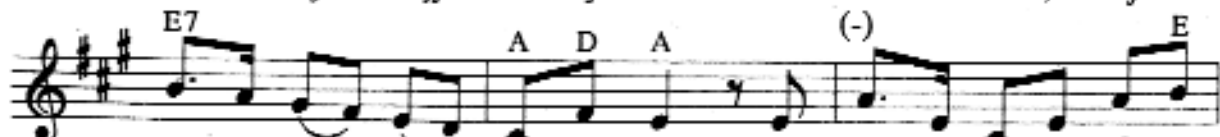
Fredrik Pacius

1. Oi maamme Suo - mi, syn-nyin-maa, soi, sa - na kul - tai -
1. Vårt land, vårt land, vårt fos - ter - land, ljud högt, o dy - ra

nen! Ei laak - so - a, ei kuk - ku - laa, ei
ord! Ej lyfts en höjd mot him - lens rand, ej

vet - tä, ran - taa rak-kaam-paa kuin ko - ti-maa tää poh-joi-
sänks en dal, ej sköljs en strand mer äls - kad än vår bygd i

nen, maa kal - lis i - si - en. Ei en.
nord, än vä - ra fä - ders jord. Ej jord.

2. Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa;
viel lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran laulus, synnyinmaa,
korkemman kaiun saa.

2. Din blomning, slutan än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång;
se, ur vår kärlek skall gå upp
ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
och högre klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

Suom. Paavo Cajander

J. L. Runeberg

